

บทที่ 2

ระเบียบวิธีสถิติ

2.1 ประชากรเป้าหมาย

การสำรวจโครงการนี้คือคัมภีรกรรมครัวเรือนส่วนบุคคลทุกครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลทุกจังหวัดทั่วประเทศ ยกเว้นครัวเรือนชาวต่างประเทศที่ทำงานในสถานทูตหรือองค์กรระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต

สำหรับครัวเรือนที่เข้าข่ายการแฉงนบของการสำรวจอนามยและสวัสดิการ ได้แก่ ครัวเรือนส่วนบุคคลซึ่งจะมีรายชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อครัวเรือนตัวอย่าง

บุคคลที่เข้าข่ายการแฉงนบ ได้แก่ ผู้ที่เป็นสมาชิกในครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่าง

2.2 เวลาอ้างอิง

1) **ระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์** หมายถึงระยะเวลานับย้อนหลังจากเดือนที่สัมภาษณ์ไป 1 เดือน กล่าวคือ สัมภาษณ์ในวันที่ 1 มีนาคม 2560 “ระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์” คือ ระหว่างวันที่ 1-28 กุมภาพันธ์ 2560

2) **ระหว่าง 12 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์** หมายถึงระยะเวลานับย้อนหลังจากเดือนที่สัมภาษณ์ไป 12 เดือน กล่าวคือ สัมภาษณ์ในวันที่ 1 มีนาคม 2560 “ระหว่าง 12 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์” คือ ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

2.3 คำนิยาม

1) สวัสดิการคำรักษาพยาบาล

หมายถึง สวัสดิการที่ได้รับเกี่ยวกับคำรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย ได้แก่ ค่ายา ค่าห้องพักในสถานพยาบาล รวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องใช้ วัสดุที่ทำหน้าที่แทนอวัยวะที่ประสบอันตราย ซึ่งรัฐบาล หรือเอกชนเป็นผู้ให้

สวัสดิการคำรักษาพยาบาล สามารถจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

(1) **ประกันสุขภาพ (บัตรทอง)** เป็นสวัสดิการคำรักษาพยาบาลที่ให้กับประชาชนของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยบุคคลที่จะได้รับบัตร คือ ประชาชนทั่วไปที่ยังไม่มีสิทธิตามประกันสังคมและสวัสดิการคำรักษาพยาบาลของข้าราชการ โดยให้บุคคลเหล่านั้นขึ้นทะเบียนกับหน่วยบริการสาธารณสุขระดับต้น โดยระบุสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลที่ตนเองพึงพอใจและใกล้บ้าน/สถานที่ทำงาน และจะต้องไปรับบริการที่สถานพยาบาลที่ตนเองเลือกลงทะเบียนไว้ ยกเว้นกรณีอุบัติเหตุและกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน

(2) **ประกันสังคม** เป็นกองทุนประกันสังคมในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันสุขภาพจะคุ้มครอง ลูกจ้างในสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป พนักงานราชการและลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการสำหรับการเจ็บป่วยที่**ไม่สืบเนื่องจากการทำงาน** เช่น ประสบอันตราย เจ็บป่วย การคลอดบุตร การทุพพลภาพและการตาย โครงการนี้ให้การดูแลผู้ประกันตน โดยการทำสัญญาจ้างสถานพยาบาลที่เป็นของรัฐบาลหรือเอกชน โดยที่ลูกจ้าง นายจ้าง และรัฐบาล จะต้องร่วมกันออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมฝ่ายละเท่า ๆ กัน ในอัตราร้อยละ 5 ของค่าจ้าง

(3) **กองทุนเงินทดแทน** หรือกองทุนเงินทดแทนแรงงาน เป็นการประกันสุขภาพโดยบังคับสำหรับการเจ็บป่วยที่**สืบเนื่องจากการทำงาน** ผู้ที่บาดเจ็บหรือผู้ป่วยสามารถใช้บริการได้ที่สถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งทางสถานพยาบาลจะวางฎีกาตั้งเบิกไปยังสำนักงานประกันสังคม

(4) **สวัสดิการข้าราชการหรือข้าราชการบำนาญ** เป็นสวัสดิการคำรักษาพยาบาลที่รัฐบาลให้กับข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และข้าราชการบำนาญ ส่วนข้าราชการที่รับบำเหน็จจะไม่ได้รับสวัสดิการนี้ สวัสดิการข้าราชการจะครอบคลุมถึงครอบครัวของ

ข้าราชการ ลูกจ้างประจำและข้าราชการบำนาญ ซึ่งได้แก่ บิดา มารดา คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ (อายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์)

(5) สวัสดิการพนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นสวัสดิการที่หน่วยงานรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้แก่พนักงานในสังกัด สำหรับพนักงานรัฐวิสาหกิจที่รับบำเหน็จจะได้รับสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลหรือไม่ ขึ้นอยู่กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่ง ถ้าหน่วยงานนั้นมีสถานพยาบาลสำหรับการรักษาพยาบาลแก่พนักงาน จะถือว่าพนักงานรัฐวิสาหกิจที่รับบำเหน็จนั้นได้รับสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล หน่วยงานรัฐวิสาหกิจดังกล่าว เช่น โรงงานยาสูบ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต การสื่อสารแห่งประเทศไทย เป็นต้น

(6) สวัสดิการของหน่วยงานอิสระของรัฐ เป็นสวัสดิการที่หน่วยงานอิสระของรัฐแต่ละแห่งให้แก่พนักงานในสังกัด จะไม่ได้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนและกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่สวัสดิการรักษายาบาลของคนกลุ่มนี้จะมีกฎระเบียบรองรับเป็นของตนเอง เช่น สภาอากาศไทย สำนักราชเลขาธิการ ธนาคารแห่งประเทศไทย ศาลาว่าการกรุงเทพฯ ศาลรัฐธรรมนูญ ฯลฯ

(7) สวัสดิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นสวัสดิการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งให้แก่พนักงานในสังกัด จะมีระเบียบของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินสวัสดิการรักษายาบาลของพนักงานส่วนท้องถิ่นรองรับอยู่ ซึ่งรูปแบบสวัสดิการจะเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนเช่น กรุงเทพมหานคร องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นต้น

(8) ประกันสุขภาพกับบริษัทประกัน เป็นการประกันสุขภาพของผู้ประกันตนกับบริษัทประกัน โดยการจ่ายค่าเบี้ยประกันตามสัญญาประกันสุขภาพ เมื่อผู้เอาประกันเจ็บป่วยก็สามารถเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลในเครือของบริษัทประกันนั้นได้โดยไม่ต้องเสียค่ารักษาพยาบาลแต่อย่างใด

หรือเสียค่าใช้จ่ายแล้วนำไปเสริมมาเบิกกับบริษัทประกัน

(9) สวัสดิการจัดโดยนายจ้าง เป็นสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่สถานประกอบการ หรือนายจ้างจัดให้แก่ลูกจ้างของตนเอง นอกเหนือจากประกันสังคม ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามสถานประกอบการ

(10) สวัสดิการอื่น ๆ เป็นสวัสดิการที่นอกเหนือจาก (1) – (9) เช่น สวัสดิการครูเอกชน สิทธิทหารผ่านศึก สวัสดิการค่ารักษาของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในแต่ละโรงเรียน สถาบัน เป็นต้น

2) การเจ็บป่วย

หมายถึง การเจ็บป่วยทุกประเภท ทั้งที่เกิดจากการป่วยหรือรู้สึกไม่สบาย การได้รับบาดเจ็บหรือประสบอุบัติเหตุหรือถูกทำร้ายหรือทำร้ายตัวเอง รวมทั้งการที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังหรือมีโรคประจำตัว ซึ่งในช่วงเดือนที่สัมภาษณ์นั้นอาจจะไม่แสดงอาการป่วยก็ได้

3) การป่วยหรือรู้สึกไม่สบาย

หมายถึง การป่วยตั้งแต่ป่วยเล็กน้อยจนกระทั่งถึงป่วยหนัก การที่รู้สึกตัวว่าไม่สบาย เพราะโรคหรือเหตุอื่นที่ทำให้รู้สึกเช่นนั้น

4) การได้รับบาดเจ็บหรือประสบอุบัติเหตุหรือถูกทำร้ายหรือทำร้ายตัวเอง

หมายถึง การที่ร่างกายเกิดบาดเจ็บแผลหรือเจ็บปวดเนื่องจากเหตุภายนอก หรือจากเหตุที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้นึกคิด เช่น พลัดตกหกล้ม ของมีคมบาด/ทิ่ม/แทง การตกจากที่สูง ตกต้นไม้ อุบัติเหตุจากยานพาหนะ การต่อสู้ การถูกทำร้ายร่างกายและเหตุการณ์รุนแรงต่าง ๆ รวมทั้งการทำร้ายตัวเอง

5) โรคเรื้อรัง

หมายถึง โรคที่มีผลก่อให้เกิดความผิดปกติ ความบกพร่อง หรือความไม่สมบูรณ์ของร่างกาย โดยผลที่อาจตามมา คือ มีความพิการเหลืออยู่ไม่สามารถแก้ไขให้ดีขึ้น จำเป็นต้องมีการดูแลจากผู้ที่มีความรู้อย่างถูกต้อง เพื่อฟื้นฟูสภาพให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ตามสภาพของการเจ็บป่วยนั้น

6) โรคประจำตัว

หมายถึง โรคที่ป่วยติดต่อกันตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป แล้วยังรักษาไม่หาย ต้องทำการรักษาต่อไป (สามารถรักษาให้หายได้)

7) ซื้อมา / หายากินเอง

หมายถึง การซื้อหรือหายาแผนปัจจุบัน แผนโบราณ หรือยาสมุนไพรมาเพื่อบำบัดรักษาด้วยตนเอง การซื้อมากินเอง รวมถึงการซื้อมาจากร้านขายยาซึ่งในร้านอาจมีเภสัชกรแนะนำหรือไม่ก็ตาม การที่ผู้ปกครองซื้อยามารักษาเด็ก การซื้อมาโดยเคยรู้ซื้อมาจากหมอ เป็นต้น

8) ยาแผนโบราณ

หมายถึง ยาที่ใช้ในการบำบัดโรคโดยอาศัยความรู้จากตำรายาแผนโบราณ ซึ่งได้จากการเรียนสืบทอดกันมา หรือยาที่ได้รับอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนตำรับยาเป็นยาแผนโบราณ (พระราชบัญญัติ พ.ศ. 2510 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ยาเหล่านี้เป็นยาสำเร็จรูป (มีเลขทะเบียน ฉลาก คำอธิบาย) มีหลายรูปแบบ เช่น ยาน้ำ ยาผง ผง ลูกกลอน ขี้ผึ้ง ครีม เจล ยาเม็ด ยาแคปซูล เป็นต้น รวมทั้งยาสมุนไพร/ยาตำรับที่ผู้ประกอบโรคศิลปสาขาการแพทย์แผนไทยประเภทเวชกรรมไทย หรือผู้ประกอบโรคศิลปสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์จ่ายให้ผู้ป่วยเฉพาะราย

9) ยาสมุนไพร / สมุนไพร

หมายถึง ยาที่ได้จากพืช เช่น พืชสมุนไพรต่างๆ สัตว์ เช่น อยัวยะต่างๆ จากสัตว์ หรือแร่ (แร่ธาตุ) ซึ่งมีได้ผสม ปรง หรือแปรสภาพ (เป็นยาสำเร็จรูป) รวมถึง ยาต้ม ยาอบ ยาอบ ยาแช่ ยาฝน ยาพอก ลูกประคบ

10) หมอพื้นบ้าน

หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ที่ได้รับสืบทอดต่อกันมาหรือจากบรรพบุรุษในการดูแลสุขภาพ หรืออาการเจ็บป่วยเบื้องต้นในชุมชน โดยใช้ยาสมุนไพร พิธีกรรม การนวด เป็นต้น

11) แพทย์แผนไทย / แพทย์แผนโบราณ

หมายถึง ผู้ประกอบโรคศิลปสาขาการแพทย์แผนไทย ประเภทเวชกรรมไทย เภสัชกรรมไทย ผดุงครรภ์ไทย นวดไทย หรือผู้ประกอบโรคศิลปสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์

12) ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ

หมายถึง องค์ความรู้ ความคิด ความเชื่อ และความชำนาญ ในการดูแลสุขภาพโดยอาศัยความรู้ที่ได้สั่งสม ถ่ายทอด และพัฒนาสืบทอดกันมาในท้องถิ่น ซึ่งรวมถึง การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือกที่ประชาชนและชุมชนใช้ในการดูแลสุขภาพอย่างสอดคล้องกับท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย

13) สถานีอนามัย / ศูนย์บริการสาธารณสุข

หมายถึง หน่วยบริการสาธารณสุขระดับตำบล หรือระดับหมู่บ้านทั่วไปที่อยู่ใกล้ชิดชุมชนมากที่สุด ครอบคลุมประชากรประมาณ 1,000 – 5,000 คน การให้บริการจะเน้นการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคและรักษาพยาบาล โดยสถานีอนามัยจะตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล ส่วนศูนย์บริการสาธารณสุขจะตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและกรุงเทพมหานคร

14) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.)

หมายถึง สถานีอนามัยที่ยกระดับให้เป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล รพ.สต. จะให้บริการด้านสุขภาพแก่ประชาชนในตำบลให้ประชาชนและผู้รับบริการได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพของตนเอง

15) ศูนย์สุขภาพชุมชน

หมายถึง สถานพยาบาลปฐมภูมิ (Primary Care Unit หรือ PCU) ที่พัฒนากายใต้โครงการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าที่ได้รับมอบหมายให้เป็นสถานพยาบาลใกล้บ้าน ใกล้ใจ ประจำครอบครัว ประชาชน โดยต้องมีความพร้อมในการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ประยุกต์ทั้งทางด้านการแพทย์ จิตวิทยาและสังคม ทำหน้าที่ให้บริการทั้งส่วนที่เป็นการรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ

การป้องกันโรคและการฟื้นฟูสภาพที่เป็นลักษณะ การให้บริการแบบผู้ป่วยนอก การให้บริการที่บ้าน และบริการในชุมชน ไม่รวมบริการที่ต้องใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะ ตั้งอยู่ในที่สามารถเดินทางไปใช้ บริการได้สะดวกภายใน 30 นาที มีบุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์ และการจัดการตามเกณฑ์ มาตรฐาน มีประชากรที่ขึ้นทะเบียนที่ชัดเจน และ รับผิดชอบดูแลประชากรไม่เกิน 10,000 คนต่อ หน่วย โดยการจัดการอาจจัดบริการเป็นหน่วย บริการปฐมภูมิที่เป็นสถานพยาบาลเดียว หรือจัดเป็น เครือข่ายบริการปฐมภูมิที่มีหน่วยบริการย่อยรวมกัน ให้บริการ

16) โรงพยาบาลชุมชน

หมายถึง หน่วยบริการสาธารณสุขที่ให้ บริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขระดับอำเภอ หรือกิ่งอำเภอ มีเตียงสำหรับผู้ป่วยตั้งแต่ 10 เตียงขึ้นไป จนถึง 150 เตียง ครอบคลุมประชากรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป มีแพทย์และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข อื่นๆ ปฏิบัติงานประจำ การให้บริการจะเน้นหนักใน การรักษา พยาบาลมากกว่าสถานบริการในระดับต้น

17) โรงพยาบาลทั่วไป

หมายถึง โรงพยาบาลที่ตั้งอยู่ในระดับ จังหวัด หรืออำเภอขนาดใหญ่ และมีขนาดจำนวน เตียงผู้ป่วยตั้งแต่ 200 – 500 เตียง

18) โรงพยาบาลศูนย์

หมายถึง โรงพยาบาลในระดับจังหวัดที่มี ขนาดเกิน 500 เตียงขึ้นไป และมีแพทย์เฉพาะสาขา ต่าง ๆ ครบถ้วน

19) โรงพยาบาลสังกัดอื่นของรัฐ

หมายถึง โรงพยาบาลที่อยู่สังกัดกรมต่างๆ ของกระทรวงสาธารณสุข เช่น โรงพยาบาลเลิศสิน หรือสังกัดหน่วยงานอื่นๆ นอกกระทรวงสาธารณสุข เช่น รพ.กลาง รพ.ตำรวจ เป็นต้น

20) การส่งเสริมสุขภาพ

หมายถึง การใช้บริการด้านต่างๆ สำหรับ ส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้มีสุขภาพที่ดีขึ้น (ไม่ใช่เกิด จากการเจ็บป่วย) อาทิเช่น การไปรับการฉีดวัคซีน

การไปฝากครรภ์/ตรวจครรภ์ การไปรับบริการ วางแผนครอบครัว การตรวจสุขภาพ การตรวจ คัดกรองโรค การไปรับบริการป้องกันโรคในช่องปาก การไปรับยาบำรุง และการไปรับบริการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพ (ลดน้ำหนัก อดบุหรี่ ฯลฯ) เป็นต้น

21) การเข้าพักรักษาตัวในสถานพยาบาล

หมายถึง การที่ผู้ป่วยต้องนอนค้างคืน ในสถานพยาบาลเพื่อรักษาตัว ไม่ว่าจะเกิดด้วย สาเหตุใดก็ตาม

22) ความจำเป็นทางสุขภาพที่ไม่ได้รับ การตอบสนอง

หมายถึง ความจำเป็นที่ผู้ป่วยหรือ ผู้รับบริการทางสุขภาพ ต้องการรักษาหรือใช้บริการ แต่ไม่สามารถรักษาหรือใช้บริการได้ตามที่ต้องการ

23) ยาฆ่าเชื้อหรือยาปฏิชีวนะ

หมายถึง ยาที่ยับยั้ง/ฆ่า/ต้านเชื้อโรค ซึ่ง โดยทั่วไปมักเป็นเชื้อแบคทีเรีย คำว่า “ยาฆ่าเชื้อ/ ยาปฏิชีวนะ” ในแบบสอบถามนี้หมายถึงยาฆ่าเชื้อ แบคทีเรีย โดยเชื้อแบคทีเรียเป็นสาเหตุของการเกิด โรคและอาการเจ็บป่วยในคนและสัตว์ โดยรายชื่อ ตัวอย่างของยาปฏิชีวนะ เช่น กาโน กาโนสเปค คล็อกซา คล็อกซาซิลิน โครไตร โครไตรม็อก โครไตรม็อกซาโซล ซัลฟา ซิโทรแมกซ์ ซิโปรเบย์ ซิโปรฟล็อกซาซิน ด็อกซี ด็อกซีซิลิน ไดเซนโด์ เตรตรา เตรตราซัยคลิน ทีซี ทีซิมัยซิน นอร์ฟล็อก นอร์ ฟล็อกซาซิน แบคทริม โปรเคน เพนนิซิลลิน เพนบิทีน เพนวี ยาห้าแสน ร็อกซิโทร ร็อกซิโทรมัยซิน รุริต อ็อกแมนติน อะซิโท ออร์โอมัยซิน อะซิโทรมัยซิน อะม็อกซิ อะม็อกซิซิลลิน อิริโทร อิริโทรมัยซิน เป็นต้น

2.4 แผนแบบการเลือกตัวอย่าง

แผนแบบการเลือกตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบ Stratified Two – Stage Sampling (รายละเอียด ในภาคผนวก ก.) โดยมีจังหวัดเป็นสตราตัม และใน เขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล เป็นสตราตัมย่อย ในการเลือกตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (primary sampling stage) หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง คือเขตแขวงนับ

โดยรอบตัวอย่างสำหรับการเลือกหน่วยตัวอย่าง ขั้นที่หนึ่ง ได้มาจากโครงการสำมะโนประชากร พ.ศ. 2553 ที่ได้มีการปรับปรุงให้มีความทันสมัย และ จำนวนเขตแ่งนับตัวอย่างทั้งสิ้น 5,970 เขตแ่งนับ สำหรับการเลือกตัวอย่างขั้นที่สอง (secondary sampling stage) ครั้วเรือนส่วนบุคคลและสมาชิก ในครั้วเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคนงานเป็นหน่วย ตัวอย่างขั้นที่สองโดยกำหนดให้ 16 และ 12 ครั้วเรือนตัวอย่างต่อเขตแ่งนับตัวอย่างในเขต เทศบาลและนอกเขตเทศบาล ตามลำดับ ก่อน ดำเนินการเลือกครั้วเรือนตัวอย่าง ได้มีการสร้าง กรอบครั้วเรือนตัวอย่าง โดยทำการนับและจด ครั้วเรือนและอาคาร/สิ่งปลูกสร้างทุกแห่งในแต่ละ เขตแ่งนับตัวอย่างหลังจากนั้นจึงมีการจัดเรียง รายชื่อครั้วเรือนส่วนบุคคลใหม่ตามขนาดครั้วเรือน ซึ่งวัดด้วยจำนวนสมาชิกในครั้วเรือน แล้วจึง ดำเนินการเลือกครั้วเรือนตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบ มีระบบ

2.5 รายการข้อมูล

สำหรับแบบสอบถามที่จะใช้ในการ สัมภาษณ์ และบันทึกรายละเอียดของบุคคลที่อยู่ใน ข่ายการสำรวจโครงการนี้ ประกอบด้วยคำถามหลัก 7 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของสมาชิกใน ครั้วเรือน
- ตอนที่ 2 หลักประกันด้านสุขภาพ
- ตอนที่ 3 การเจ็บป่วยและการไปรับบริการ สาธารณสุข
- ตอนที่ 4 ความจำเป็นทางสุขภาพที่ไม่ได้ รับการตอบสนอง
- ตอนที่ 5 การบริโภคอาหาร
- ตอนที่ 6 ยาฆ่าเชื้อหรือยาปฏิชีวนะ
- ตอนที่ 7 ลักษณะของครั้วเรือน

2.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจได้ดำเนินการพร้อมกัน ทั่วประเทศในระหว่างวันที่ 1-30 ของเดือนมีนาคม พ.ศ. 2560

สำหรับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการ สัมภาษณ์หัวหน้าครั้วเรือนหรือสมาชิกในครั้วเรือน ตัวอย่าง โดยพนักงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งมีประสบการณ์ในการสำรวจ ทั้งนี้ ในกรุงเทพมหานคร ใช้พนักงานทำการสัมภาษณ์ จำนวน 44 คน และใน จังหวัดอื่นๆ จำนวน 830 คน

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ใช้เครื่อง คอมพิวเตอร์พกพาขนาดกลาง (Tablet) ในการ บันทึกข้อมูลแทนแบบสอบถาม เป็นการนำ เทคโนโลยีมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน สามารถควบคุมคุณภาพ ติดตามการปฏิบัติงานของ พนักงานเก็บรวบรวมข้อมูล บนระบบติดตาม ความก้าวหน้า (Web Application) ทั้งติดตาม เส้นทาง การเดินสำรวจของพนักงานเก็บรวบรวม ข้อมูล ติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของ พนักงาน

ก่อนถึงคาบการปฏิบัติงานเก็บรวบรวม ข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีการจัดประชุมชี้แจง การปฏิบัติงานผ่านระบบ Video Conference ได้แก่ การชี้แจงทำความเข้าใจแบบสอบถาม คำนิยามที่ สำคัญ ขอบข่าย คุ่มรวม ตลอดจนข้อสังเกต ปัญหา อุปสรรคที่พบ เป็นต้น

การปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูล พนักงาน จะทำการสัมภาษณ์ครั้วเรือนตัวอย่าง และทำการ บันทึกข้อมูลลงเครื่องคอมพิวเตอร์พกพาขนาดกลาง (Tablet) เมื่อพนักงานทำการตรวจสอบความถูกต้อง ของข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จะส่งข้อมูลบนเครือข่าย สัญญาณอินเทอร์เน็ตเข้าสู่ Server ซึ่งข้อมูลที่ได้จะ เก็บไว้ในระบบ Cloud Computing สำหรับประมวลผล ข้อมูลต่อไป

2.7 การประมวลผลข้อมูล

สำหรับการสำรวจครั้งนี้เป็นการสำรวจด้วยตัวอย่าง เพื่อให้สามารถประมาณค่าหรืออ้างถึงประชากรได้นั้น ต้องมีการคำนวณค่าถ่วงน้ำหนักให้แต่ละหน่วยที่ถูกเลือกมาเป็นตัวแทน โดยมีขั้นตอนการคำนวณค่าถ่วงน้ำหนัก 3 ขั้นตอนหลักๆ (รายละเอียดในภาคผนวก ก.) ดังนี้

1. คำนวณค่าถ่วงน้ำหนักพื้นฐาน (Design weight หรือ base weight) เป็นการคำนวณส่วนกลับของความน่าจะเป็นของหน่วยตัวอย่างที่ถูกเลือกในแต่ละขั้นของการเลือกตัวอย่างตามแผนแบบการเลือกตัวอย่าง

2. การปรับค่าถ่วงน้ำหนักพื้นฐานเมื่อมีข้อมูลที่ไม่ตอบ (Adjustment for non-response) โดยจะทำการปรับค่าถ่วงน้ำหนักของครัวเรือน

3. การปรับค่าถ่วงน้ำหนักด้วยข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ (post-stratification calibration adjustment) โดยใช้ข้อมูลจากการคาดประมาณประชากร ตามกลุ่มอายุ เพศ ภาค และเขตการปกครอง

2.8 ข้อจำกัดของข้อมูล

ตาราง ค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรผันของค่าประมาณยอดรวม (Coefficient of variation : C.V.)
ของการเจ็บป่วยและการรับบริการสาธารณสุข จำแนกตามเขตการปกครอง ภาค เพศ และกลุ่มอายุ

	ค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรผันของค่าประมาณยอดรวม (C.V. %)			
	การเจ็บป่วยที่ไม่ต้องนอนพักรักษาในสถานพยาบาล ในระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์			
	รวม (HW2 or HW5 or HW9)	ป่วยหรือ รู้สึกไม่สบาย (HW2)	อุบัติเหตุหรือ ถูกทำร้ายหรือ ทำร้ายตัวเอง (HW5)	ป่วยเป็นโรคเรื้อรังหรือ โรคประจำตัว (HW9)
ทั่วราชอาณาจักร	1.30	1.84	3.98	1.23
เขตการปกครอง				
ในเขตการปกครอง	2.11	2.91	6.47	2.04
นอกเขตการปกครอง	1.63	2.36	4.78	1.50
ภาค				
กรุงเทพมหานคร	4.63	5.88	12.81	4.89
กลาง	2.41	3.45	7.36	2.41
เหนือ	2.52	3.91	8.34	2.15
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2.42	3.44	6.60	2.29
ใต้	3.63	5.02	10.22	3.05
เพศ				
ชาย	1.61	2.33	5.49	1.63
หญิง	1.34	1.90	5.86	1.31
กลุ่มอายุ				
0-14 ปี	2.87	3.04	11.42	5.61
15-24 ปี	4.34	5.36	9.11	7.44
25-59 ปี	1.66	2.42	5.96	1.66
60 ปีขึ้นไป	1.50	2.17	7.80	1.56

ตาราง ค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรผันของค่าประมาณยอดรวม (Coefficient of variation : C.V.)
ของการเจ็บป่วยและการรับบริการสาธารณสุข จำแนกตามเขตการปกครอง ภาค เพศ และกลุ่มอายุ (ต่อ)

	ค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรผันของค่าประมาณยอดรวม (C.V. %)		
	ในระหว่าง 12 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	การรับบริการส่งเสริมสุขภาพ (HW21)	การเจ็บป่วยที่ต้องนอนพักรักษาในสถานพยาบาล (HW29)	การรับบริการทันตกรรม (HW41)
ทั่วราชอาณาจักร	2.11	2.05	2.28
เขตการปกครอง			
ในเขตการปกครอง	3.29	3.16	3.40
นอกเขตการปกครอง	2.74	2.68	3.00
ภาค			
กรุงเทพมหานคร	8.04	8.16	6.80
กลาง	4.02	3.49	3.76
เหนือ	4.24	4.22	3.72
ตะวันออกเฉียงเหนือ	3.91	3.88	4.47
ใต้	4.74	5.33	6.16
เพศ			
ชาย	2.70	3.49	3.14
หญิง	2.13	2.36	2.36
กลุ่มอายุ			
0-14 ปี	3.23	5.54	4.18
15-24 ปี	6.03	6.47	5.31
25-59 ปี	2.51	2.82	2.77
60 ปีขึ้นไป	3.17	3.35	4.47